

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มंत्रาที่จะควบคุมมายาคือมานมานะบาฟ คุณสมบัติพิเศษทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในมंत्रานี้ มंत्रานี้ทำให้ลูกบริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือวิธีการอันดับหนึ่งสำหรับความปลอดภัยของดวงวิญญาณ และอย่างไร?

คำตอบ: การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือวิธีการอันดับหนึ่งของความปลอดภัย เพราะเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ ที่บุคลิกภาพของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและลูกเอาชนะมายา ด้วยการจดจำระลึกถึงอวัยวะทางร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็จะอยู่อย่างนิ่งเฉย เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกได้รับพลัง ต้องมีพลังของการจดจำระลึกถึงในตาบของความรู้ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวานและสาโทประธาน และไม่ทำให้ใครไม่พอใจ ดังนั้นอย่าได้อยู่อย่างอ่อนแอในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ถามตนเองว่ามากเพียงไรที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง?

โอมชานติ อย่างแน่นอนที่ต้องมีการเตือนลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานทุกวัน การเตือนใด? ปลอดภัยไว้ก่อน อะไรคือความปลอดภัยของลูก? ลูกคงอยู่อย่างปลอดภัยอย่างมาก ๆ ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่เป็นสิ่งหลักสำหรับลูกๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกจะมีความสุขและจะมีกิริยามารยาทที่ดีได้มากเท่าที่ลูกๆ นั้นคงต้องแว่อยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพราะลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของลูกด้วยเช่นกัน ตรวจสอบตนเอง: บุคลิกภาพของฉันทันเป็นบุคลิกภาพที่ให้ความทุกข์แก่ผู้อื่นหรือไม่? ฉันทันมีสำนึกที่เป็นร่างประเภใดหรือไม่? ตรวจสอบตนเองในวิธีนี้อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง พ่อที่นั่งและสอนลูกๆ ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนและแล้วก็สอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่สอนลูก ที่เหลือทั้งหมดคือผู้ที่มัวร่างกาย ทั้งโลกนั้นรวมอยู่ในสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปราศจากร่าง ท่านพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกปราศจากร่าง มีเพียงหลังจากที่ได้กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะไปสู่สวรรค์ ท่านจะไม่พาผู้ที่สกปรกกลับไป เหตุนี้เองท่านจึงให้มंत्रาแก่ลูกก่อน นี่คือนมंत्रาที่ใช้ควบคุมมายา เป็นมंत्रาที่จะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน คุณสมบัติพิเศษมากมายนั้นก็รวมอยู่ในมंत्रานี้ เป็นไปด้วยมंत्रานี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ อย่างแน่นอนที่พวกเราเคยเป็นเทพ ดังนั้นพ่อพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย หากลูกต้องการที่จะเป็นมหาวีระที่เข้มแข็ง และแล้วจึงทำความเพียรพยายามนี้ พ่อเฝ้าแต่ให้คำสอนแก่ลูกถึงแม้ว่าท่านเฝ้าแต่พูดว่านั่นคือละคร ทุกสิ่งกำลังก้าวไปอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริงตามละครและท่านก็จะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกเพื่ออนาคตด้วย ลูกต้องไม่อยู่อย่างอ่อนแอในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง โกปีกำในบ่วงพันธะผู้ที่อยู่ข้างนอกก็จดจำพอมากยิ่งกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อ เพราะพวกเขาเห็นโยหาที่จะได้พบกับชีพบาบา ผู้ที่ได้พบกับท่านเรียบร้อยแล้วก็ได้้อย่างพอใจ (ท้องของเขานั้นเต็มอิม) ผู้ที่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ได้มีการเห็นแล้วว่าคนหลักที่ดูแลศูนย์ที่ใหญ่โตมากนั้นก็อ่อนแอในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ต้องมีพลังของการจดจำระลึกถึงอย่างดีมาก เป็นเพราะการไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึงในตาบของความรู้ที่ลูกศรไม่ได้ยิงถูกใคร พวกเขาไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ พยายามที่จะยิงลูกธนูของความรู้และทำให้พวกเขาตายขณะมีชีวิตและเป็นของพ่อ อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ตาย อย่างแน่นอนที่จะต้องมีบางอย่างผิดไปในตาบของความรู้ แม้ว่าบาบารูว่าละครนั้นกำลังเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ท่านก็ยังจะต้องเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกเพื่ออนาคต ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันทันอยู่ในการจดจำระลึกถึง? เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะได้รับพลัง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าจะต้องมีพลังในตาบของความรู้ สามารถที่จะอธิบายความรู้ได้อย่างง่ายดายอย่างยิ่ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาอ่อนหวานมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกเคยสาโทประธาน ลูกนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง เวลานั้นลูกต้องกลับมาสาโทประธานอีกครั้ง ธรรมชาติของลูกก็ต้องอ่อนหวานอย่างยิ่งด้วย ลูกต้องไม่มีวันอยู่อย่างไม่พอใจ ขอให้บรรยาภาอย่าได้เป็นเช่นที่ว่าใครบางคนอยู่อย่างไม่พอใจ ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้เพราะงานรับใช้ของการก่อตั้งวิทยาลัยของพระเจ้านี้สูงส่งอย่างยิ่ง มีมหาวิทยาลัยทางโลกมากมายที่ได้รับการจดจำในบาร์ต ในความเป็นจริงมหาวิทยาลัยเหล่านั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น มีเพียงมหาวิทยาลัยของโลกแห่งเดียวเท่านั้น พ่อมาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน พ่อรู้ว่ามนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกกำลังจะตาย ลูกได้เชื่อเชิญพ่อให้มาและจบสิ้นโลกที่สกปรกและก่อตั้งโลกใหม่ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อได้มาแล้วอย่างแท้จริง มีความโศกเศร้าระการตาของมายาอย่างมากในเวลานี้ พวกเขาได้แสดงการเล่น “การล่มสลายของปอมเปอี” พวกเขาได้สร้างอาคารใหญ่โตมากมาย ฯลฯ นั่นคือความโศกเศร้าระการตาด้วย ในยุคทองพวกเขาจะไม่สร้างอาคารที่มีหลายชั้น พวกเขาได้สร้างอาคารเช่นนั้นที่นี้ เพราะมีที่ดินน้อยมากที่ซึ่งผู้คนจะสามารถอยู่ได้ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นอาคารสูงทั้งหมดก็จะพังทลาย ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ได้ทำอาคารสูงเช่นนั้น เมื่อได้มีการปล่อยระเบิด อาคารนั้นก็จะพังลงมาเหมือนกับกองไฟ สิ่งนี้

ไม่ได้หมายความว่าไม่มีผู้ที่อยู่ในอาคารเท่านั้นที่จะตาย และผู้อื่นก็จะยังคงมีชีวิตอยู่ ไม่เลย พวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาอยู่ในทะเล, บนดิน, ในท้องฟ้า, บนภูเขาหรือกำลังบินอยู่ ทุกคนก็จะถูกทำลาย นี่คือโลกเก่า ทั้ง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์จะจบสิ้นลง ที่นั่นในโลกใหม่ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่จะหลงเหลืออยู่ จะไม่ได้มีมนุษย์มากมายหรือมีงูหรือเชื้อโรค แมลง ฯลฯ ที่นั่นมีสิ่งเหล่านั้นอยู่มากมาย เวลานี้ลูก ๆ กำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นทุกสิ่งทั้งนั้นจะสาโทประธาน ที่นั่นด้วยเมื่อลูกไปยังบ้านผู้ที่มั่งคั่ง ลูกก็พบว่ามีความสะดวกสบายยิ่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นคนสำคัญในเวลานี้ ลูกกลายเป็นเทพที่สูงส่งอย่างยิ่ง แต่นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ ลูกได้กลายเป็นเช่นนี้ตามลำดับกันไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน จะไม่มีชะตากรรมมากมาย ฯลฯ ที่นั่น ลูก ๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่สูงส่งมาก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนพวกเราและกำลังทำให้พวกเราสูงส่งอย่างยิ่ง ในการศึกษาเล่าเรียนพวกเรามีตำแหน่งที่ตามลำดับกันไปเสมอ บ้างก็ศึกษาน้อยกว่าและผู้อื่นก็ศึกษามากกว่า เวลานี้ลูก ๆ กำลังทำความเพียรพยายามและกำลังเปิดศูนียใหญ่เพื่อที่บุคคลสำคัญจะค้นพบเกี่ยวกับสิ่งนี้ “ราชาโยคะโบราณของบาร์ต” นั่นก็ได้รับการจดจำกันมาด้วย ผู้คนต่างแดนนั้นก็มีความสนใจอย่างมากเป็นพิเศษที่จะศึกษาราชโยคะ เป็นผู้คนของบาร์ตที่มีสติปัญญาที่หาไม่ประธาน ผู้อื่นเหล่านั้นมีสติปัญญาที่หาไม่ เหตุนี้เองพวกเขาจึงใส่ใจที่จะศึกษาราชโยคะโบราณของบาร์ต ราชาโยคะโบราณของบาร์ตนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง เพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่บาร์ตได้กลายเป็นสวรรค์ มีผู้คนเหล่านั้นน้อยนิดมากที่มาเพื่อทำความเข้าใจอย่างแท้จริง สวรรค์ได้ผ่านไปแล้ว และอย่างแน่นอนจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง สวรรค์, นั่นคือดินแดนสุขาวดี คือความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก สวรรค์ได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างมาก สวรรค์และนรก วัดของชีวาและโรงคำประเวณี เวลานี้ลูก ๆ จดจำตามลำดับกันไปว่าเวลานี้ลูกต้องไปสู่ชีวาวิทยา ในการที่จะไปที่นั่นลูกต้องจดจำชีพบาบา ท่านคือผู้ชี้ทาง ผู้ที่จะพาทุกคนกลับไป บัดนี้นั้นก็เรียกว่ากลางคืนและความรู้ก็เรียกว่ากลางวัน นี่คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างบางสิ่งใหม่และบางสิ่งเก่า ลูก ๆ นั้นก็มีความปรารถนาที่จะสอนการศึกษาที่แสนจะสูงส่งนั้นในอาคารใหญ่ เพื่อที่บุคคลสำคัญจะมา ลูกต้องนั่งและอธิบายกับแต่ละคนเป็นการส่วนตัว ในความเป็นจริงมีสถานที่สันโดษเพื่อศึกษาเล่าเรียน อาศรมของบราห์มณีนั่นอยู่ไกลจากเมืองเสมอ และพวกเขาก็อยู่ชั้นล่างเสมอ พวกเขาไม่ได้อยู่ในชั้นที่สูงกว่าของอาคารสูงเหล่านั้น ในเวลานี้เพราะพวกเขาหาไม่ประธาน พวกเขาจึงได้หาวิธีที่จะกลับเข้ามาในเมือง พลัสนั้นได้จบสิ้นลงไปแล้วในขณะนี้ ในเวลานี้แบตเตอรี่ของทุกคนนั้นว่างเปล่า เวลานี้จะมีการชาร์ตแบตเตอรี่ได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถชาร์ตแบตเตอรี่ เป็นไปด้วยการชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกเท่านั้นที่ลูก ๆ ได้รับพลังกำลัง สำหรับสิ่งนั้น, สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เป็นไปในเรื่องนี้ที่มีอุปสรรคของมายา บ้างก็บอกว่าจะแก้สลายแพทย์ในขณะที่ผู้อื่นก็ซ่อนเร้นบางสิ่ง ลูกต้องบอกพ่อถึงความอ่อนแอภายในลูก ลูกควรจะบอกสลายแพทย์ที่ไม่สูญสลายถึงบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วสำนึกของลูกจะเฝ้าแต่ก่อกวน หลังจากที่ได้บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น สำนึกของลูกก็จะไม่ก่อกวน การเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ภายในลูกก็เป็นอันตรายด้วยเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นลูก ๆ ที่แท้จริงก็จะบอกทุกสิ่งแก่พ่อ เหล่านั้นคือบาปที่ฉันได้เคยทำมาในชาตินี้ แต่ละวันที่ผ่านไปพ่อก็เฝ้าแต่เน้นย้ำว่าเป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ผู้ที่หาไม่ประธานนั้นอย่างแน่นอนต้องได้ทำบาป พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้าไปในผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งในเวลาสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เพราะเขาคือผู้ที่ต่อมามต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกได้เคยทำบาปในชาติเกิดนี้ด้วย บ้างก็ไม่มีแม้แต่ตระหนักรู้ถึงสิ่งที่พวกเขา กำลังทำ พวกเขาไม่ได้บอกสัจจะ บ้างก็ได้บอกสัจจะ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูก ๆ อวัยวะทางร่างของลูกนั้นจะอยู่อย่างนิ่งเงียบเมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เช่นที่เมื่อผู้คนนั้นแก่ชรา อวัยวะทางร่างของพวกเขานั้นก็เงียบลงโดยอัตโนมัติ ที่นั่นอวัยวะทางร่างทั้งหมดควรจะอยู่อย่างนิ่งเงียบในวัยเยาว์ หากลูกเก็บพลังของโยคะไว้กับลูกอย่างดีมาก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดก็จะจบสิ้น ที่นั่นไม่มีโรคภัยที่สกปรกหรือชะชะหรือสิ่งใดเช่นนั้น ผู้คนจะคงอยู่อย่างสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างมากที่นั่น ที่นั่นเป็นอาณาจักรของรามในขณะที่นี่เป็นอาณาจักรของราวัน ดังนั้นมีโรคภัยที่เลวร้ายหลายต่อหลายประเภทที่นี่ ในยุคทองไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นคงอยู่ อย่าได้ถามเลย! ชื่อที่แท้จริงนั้นชั้นหนึ่งอย่างยิ่ง สวรรค์, โลกใหม่ มีความสะดวกอย่างมากที่นั่น พ่ออธิบาย: เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เมื่อวานนี้ลูกไม่ได้ยินสิ่งใดเหล่านั้น เมื่อวานนี้ลูกเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความตาย และวันนี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกมีศรัทธาว่าเมื่อวานนี้ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งความตายและด้วยการเข้าไปสู่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ลูกได้พบกับผู้เดียวที่สามารถสอนลูกแล้ว ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีก็ได้รับรายได้ที่ดีด้วยเช่นกัน ความยิ่งใหญ่นั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นของการศึกษาเล่าเรียน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ด้วย ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากด้วยการศึกษานี้ เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง ไม่มีใครอื่นนอกเหนือจากลูก ๆ รู้สิ่งนี้ ลูกเองก็ลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วย ลูกกลับ

ไปสู่โลกเก่า การล้มหมายถึงการไปสู่โลกเก่า ลูกๆ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันในเวลาที่เราไม่รู้ว่าคุณไม่ได้อยู่ในยุคเหล็ก จดจำเสมอว่าคุณกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ พ่อกำลังสอนพวกเราเพื่อที่พวกเราจะสามารถไปสู่โลกใหม่ นี่คือการภาวนาที่บริสุทธิ์ ในขณะที่ความภาวนาอื่นนั้นเป็นความภาวนาที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ก็ไม่ควรจะมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ หลังจากที่เราทำสมาธิเพียรพยายาม ผลลัพธ์นั้นก็จะมีการประกาศในเวลาสุดท้าย พ่ออธิบาย: จนกระทั่งถึงเวลานั้น ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม เมื่อการสอบเกิดขึ้นดวงวิญญาณก็สอบผ่านตามลำดับกันไป และแล้วก็มีโยกย้าย ของลูกคือการศึกษามาก่อนที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ ลูกอธิบายอย่างมาก คนใหม่ก็เฝ้าแต่มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าพวกเขาอยู่ห่างไกลด้วยการรับฟังสิ่งนี้พวกเขาก็พัฒนาศรัทธาในสติปัญญาของตน ลูกควรจะมาเป็นส่วนหนึ่งของหน้าบานด้วย อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะมีการพบปะเป็นการส่วนตัวกับพ่อผู้ให้การศึกษาแก่ลูกๆ เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าใจเท่านั้นที่พวกเขาจะมาที่นี่ บ้างก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด แต่แล้วเมื่อพวกเขาที่นี่พวกเขาก็สามารถที่จะเข้าใจ พ่อพูดว่า: หากลูกมีสิ่งใดในหัวใจของลูกและลูกไม่สามารถที่จะเข้าใจและแล้วลูกก็สามารถที่จะถาม พ่อคือแม่เหล็ก ผู้ที่มีสิ่งนั้นในใจของตนก็สามารถที่จะเข้าใจสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี หากไม่ได้อยู่ในใจของพวกเขาก็จะจบลง พวกเขาเพียงแต่ละเลยทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้ยินมา ใครนั่นที่นั่นและสอนลูก? พระเจ้า ชื่อของท่านคือชีวา เป็นชีวาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเรา และแล้วการศึกษาใดที่จะดีกว่า? ลูกก็จะพูดว่า ชีวาบา ผู้ที่พวกเราได้รับอำนาจในการปกครองถึง 21 ชาติเกิดจากท่านกำลังสอนพวกเรา ด้วยการอธิบายในวิธีนี้ และแล้วลูกก็สามารถที่จะพาพวกเขาไปหาบาบา บ้างก็ไม่สามารถทำงานรับใช้มากเช่นนั้น เพราะพวกเขาไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ พวกเขานั้นติดกับในโชตรวนของบ่วงพันธะอย่างสมบูรณ์ ในตอนเริ่มต้นลูกเพียงแต่ปลดปล่อยตนเองจากโชตรวนและได้มาที่นี่ เหมือนกับผู้ที่มีความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ เป็นบทบาทในละครด้วยเช่นกันที่มีแรงดันทัน เตามา(บัพติ)ต้องมีการสร้างขึ้นในละคร ลูกตายขณะมีชีวิต และแล้วบ้างก็ได้กลับไปสู่มายา สงครามนั้นดำเนินไป มายานั้นก็เห็นว่าลูกได้แสดงความกล้าหาญอย่างยิ่ง และดังนั้นเธอก็ได้ลูกด้วยเช่นกันเพื่อทดสอบว่าลูกนั้นเข้มแข็งหรือไม่ ลูกๆ นั้นก็ได้รับการดูแลอย่างดี ได้มีการสอนทุกสิ่งแก่พวกเขา ลูกๆ นั้นก็มองดูอัลบั้มเหล่านั้น แต่ลูกไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพียงด้วยการมองดูรูปภาพ ใครเล่าที่จะนั่งและอธิบายว่าอะไรได้เคยเกิดขึ้น? มองดูลูกๆ เคยอยู่ในบัพติอย่างไร และแล้วบ้างนั้นก็ได้ออกมาจากบัพตินั้นในวิธีที่แตกต่างกันอย่างไร ทำนองเดียวกันเมื่อได้มีการพิมพ์รูป เงินรูปบางส่วนนั้นก็เสียหาย นี่คือการพิสูจน์ของพระเจ้าด้วย พระเจ้านั่งที่นั่นและก่อตั้งศาสนา ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขารู้จักหาพ่อ แต่พวกเขานั้นก็เป็นเหมือนคนบ้า ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาถาม: สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไร? มายาราวินทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นอย่างสมบูรณ์ ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาบา และแล้วก็พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากลูกพูดถึงชีวาบา ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ผู้คนกราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเรียกสิ่งนั้นว่าชีวา พวกเขาไม่ได้พูดว่าชีวา กำลังนั่งอยู่ในลังก์ พวกเขากล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน นั่นจะหมายถึงว่าทุกคนนั้นคือพระเจ้าหรือ? พระเจ้าไม่สามารถจะเป็นผู้ที่ไม่มีขีดจำกัดในวิธีนั้น ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านได้อธิบายในวิธีเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วย อัจชะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างบรรยากาศที่อ่อนหวานอย่างยิ่งที่ไม่มีใครสามารถไม่พอใจได้ ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง เช่นพ่อ ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวาน และอวัยวะทางร่างของลูกนั้นเจียบด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง
2. รักษาความซาบซึ้งเสมอว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่ใช่ยุคเหล็ก พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ จบสิ้นความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด

พร: ขอให้ลูกมีความคิดเชิงบวกและบริสุทธิ์สำหรับตนเอง และเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการคิดเกี่ยวกับความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของลูก

เพียงการพูดซ้ำประเด็นของความรู้ การถ่ายทอดประเด็นความรู้ และพูดเกี่ยวกับประเด็นความรู้ ไม่ใช่การมีความคิดที่บริสุทธิ์เป็นเชิงบวกสำหรับตนเอง อย่างไรก็ตาม การมีความคิดที่บริสุทธิ์เป็นเชิงบวกสำหรับตนเองหมายถึงการคิดเกี่ยวกับความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของลูก ความผิดที่เล็กๆ น้อยๆ ของลูก และแล้วจบสิ้นสิ่งเหล่านั้น หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านั้น นี่คือการที่หมายความว่าผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์เป็นเชิงบวกสำหรับตนเอง ลูกๆ ทั้งหมดได้ตรึงความรู้เป็นอย่างดี แต่การใช้ความรู้สำหรับตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเอง และกลายเป็นรูปของการสร้างสมคุณธรรมจะนำคำแนะนำให้ลูกสำหรับผลลัพธ์สุดท้าย

คติพจน์: จดจำคาร์เนกิวานฮาร์บาบาในทุกย่างก้าว และจะไม่สามารถมีความหยิ่งโสใด ๆ ในตนเอง

*** โอม ชานติ ***